

Kaina: metams 15 lt., pusmečiui 8 lt., 1 mėn. 1 lt. 50 ct. Kareiviams per pusę pigiau. Užsieny metams 25 lt. Atskiras numeris 30 ct. visiems. Skelbimai: petito eilutė 40 ct.; prieš tekstą dvigubai. Adresas: Kaunas, Nepriklausomybės aikštė.

44 (440) nr.

Kaunas, 1927 m. lapkričio m. 3 — 8 d.

IX metal.

KARIŲ VĒLINĖS.

(1927. XI. 2.)

„Štai šventiam Vėlinėm!
Nuženkit į vietovę šventą,
Čia pamaldos ir aukos“
A. Mickevičius.

venime paskendę užmiršote mus, mūsų idėjas, bado, pasiaukavimo, artimo meilės žymes, ir ramiai sėdami metate mums nuo puotų stalų trupinius...

Kauno įgulos katalikų kapai kimšte prikimšti žmonių.

Jie kažko laukia. Protarpiais girdėti širdingos motinų, tėvų, sesučių, sužadėtinų raudos, šaukimasis pagalbos To, Kuris mums davė gyvybės pradą. Bet veltui — Dievas kiekvieno pareikalavimais stebuklų nedaro.

Tvirtu žingsniu žengia įgulos kariai, kurių ne vieno čia ilsisi gal tėvų, brolių, giminių kaulai. Susikaupe, neramiai nuotaika kažko laukia. Šiandieną ne paradas, bet žuvusių pagerbimas, todėl ne vieta ir karių garsioms komandoms, viskas tylu, ramu. Skaisčiai dega žvakutės; vėjas ir tas nutilo, lyg garbindamas mirusiųjų vėles.

Štai sužgia automobiliai — atvažiuoja mūsų gerbiamas ir mylimas Vyr. Stabo v-kas g. št. pulk. Plechavičius, kurį kapų tvarkose sutinka karių kapų tvarkymo komisijos p-kas ir tyliai raportuoja. Tvirtu, bet pilnu majestotingumo žingsniu jis eina į pamaldų vietą, puikų elektroj paskendusį gedulos baldachimą, ir šventą kryžių padėjęs, klausosi pamaldų.

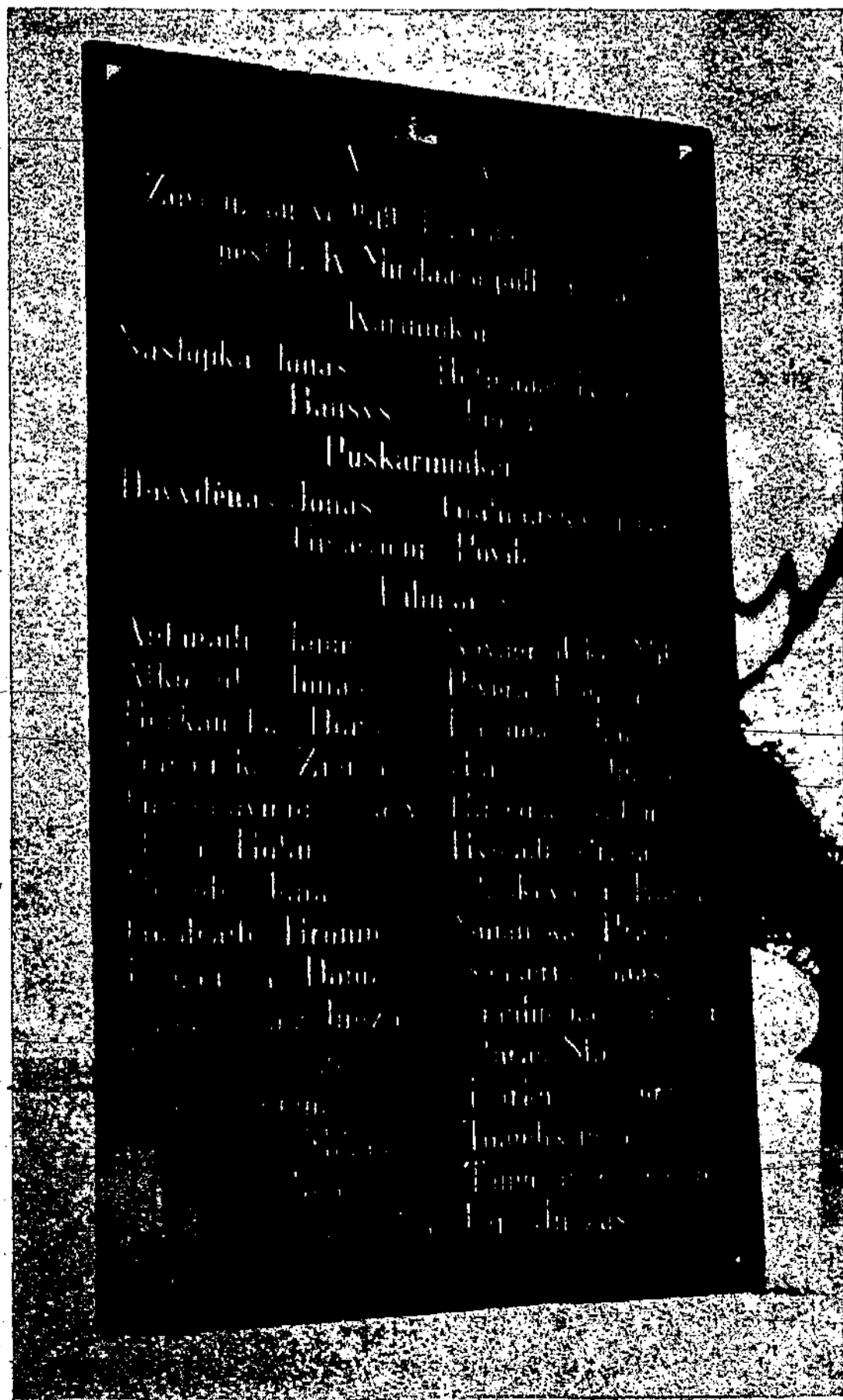
Štai pasigirdo gusarų skaudūs, gilūs, sielą perveriantieji „Crucifixo“ garsai. Jie sužavėjo sielą, išskleidė proto abejojimus ir mintis nunešė kur ten.

Kažkas yra pasakęs: „Margas sviestas, žmonės dar margesni“. Bet būna momentai, kada tasai margas sviestas suranda bendrus reikalus, bendrą kalbą, bendrus jausmus ir užmiršęs viską — vienijasi.

Tas momentas yra mūsų dainiaus A. Mickevičiaus apdainuotas jo garsiose „Vėlinėse“. Bet tai buvo kiti laikai, kitos sąlygos, kitas gyvenimas. Mes XX šimt. gyventojai, galimą kitą apie tai pasakysime, nes mūsų mintys, mūsų siela, mūsų siekiai — mašina, pinigai, sąvės patenkinimas.

Gražus lapkričio Vėlinių vakaras. Štai sužibo pirmoji žvaigždutė — meilės ir vilties simbolis. Sužibo antra, trečia — ir melsvai tamsaus dangaus skliaustai tapo nusagstytių mirgančių nekaltų angelų akutėmis. Jos žiba ir lyg sako šiam pasauliui: mes gražios, skaisčios, geros, nes nežinome žemės žmogaus palinkimų, jo žemiškų siekių, mes tarnaujame mūsų Aukščiausiam Įkūrėjui, mūsų Amžinai Išminčiai, mūsų Amžinai Skaistybei.

Kartu su dangaus žvaigždėmis sužibo ir karių kapuose lempučių ugnys — jos irgi lyg sako šios ašaringos pakalnės gyventojams, — jūs žemės gy-

Marmuro lentą, mūryta Panevėžio įgulos bažnyčioje, 4-p. pulko žuvusių kariams atminti.

dausas, prie mūsų narsiųjų karžygių a. a. kar. Juozapavičiaus, eil. Eimučio, Lukšio ir kitų. Po to gedulo rūbais apsirėdęs vyr. kariuomenės kapelionas kun. Palubinskas savo gražia turtinga kalba prabilo į klausytojus ir pagarbine Sutverėją; pagarbino ir tuos, kurie žuvo už savo artimus. O kas yra paprastame žmogaus gyvenime kilnesnis, jei ne mirtis už savo artimus.

Gražiai, už sielą griebiančiais jausmingais balsais, gieda įgulos bažnyčios choras „Libera“ ir jo garsai nuaidėjo po visus kapinių užkampius ir tikrai prašė Visagalo „Paliuosuok mus Viešpatie“... Veržiasi garsai į sielą, ir verčia protą užmiršti viską ir pradėti naują, gerą del tėvynės gerovės gyvenimą.

Štai tykūs, malonūs balsai garbina ir Dievo Motiną giesmės žodžiais „Salve Regina“ — Būk pasveikinta Dangaus Karaliene!

O žvakės dega, maldingos mirusių karių motinos skaudžiai verkia ir jaudina visus, savo kaimo prastais žodžiais, ir išspaudžia jiems iš akių gailėsčio ašaras.

G. št. pulkininkas Plechavičius atstovaujantis visą vyriausiąją karo vadovybę ir vyriausybę, uždeda tris vainikus ant a. a. kap. Noreikos, šaulio vaiko gimnazisto Jesaičio, a. a. pirmos karo tarnybos aukos eil. Eimučio ir 3 vilniečių. Jo, tvirto būdo ir valios žmogaus, akyse sužiba susijaudinimo ašaros ir jis, lyg norėdamas paslėpti tą savo kilnios dvasios susijaudinimą, rūpestingai tvarko vainikų kaspinus... *Tik tyros lietuviškos širdies žmogus gali verksti del mūsų karių narsuolių garbės.*

Pamaldos baigtos. Po kapus pasklido gedulingo maršo aidai. Lietuvos kariai, nulenkę galvas, ramiai, susikaupę klauso tų žavingų, nekalbančių balsų — ir dvasioj meldžiasi už visus Lietuvos karius.

O mūsų lietuviškos, dažnai prastos kaimo motinės, sesutės, atsiklaupusios ties savo kario kryžiumi širdingai meldamos rauda mylinčios motinos rauda. Jų viena neiškentėdama šaukia: „mano, sūneli, nors palikai mane senelę ir jaunas sesutes našlaitėles, bet mes raudame del tavo garbingos mirties. Nustojome tavęs, sūnau, brolio, bet nenustojome gero tėvynainio. Melsk Danguj Aukščiausį, kad ir mes greit eitum pas tave į dangaus dausas“. Ir raudos aidas pasklido po visas kapines ir rado atbalsį savo vienminčių širdyse. Ir ne giliu liūdesiu nuliūdo motinos, bet didinga šlove.

O žvaigždės žiba, žvakės dega, kariai lanko savo bendrakarių kapus. Gyvenimas bėga sena vaga, bet jis greit bus ir vėl reikalingas kruvinių aukų, nes mūsų žilas senelis — Vilnius laukia mūsų, o kartu ir aukų...

Pagerbę šiandieną mirusių karių vėles — pagerbkime ir jų kilnius idealus ir jų kilnius darbus. Lietuvos motinos! būkite ramios — jūs išugdėte juos vertus vadintis Lietuvos sūnumis, tą garbę jums!

Jų mirtis — mūsų laisvė, jų kančios — mūsų garbė, jų žaizdos — tautos pažiba.

Plk. ltn. R. Burokas.

Savanorių aprūpinimas žeme.

Ar užteks žemės visiems savanoriams. Kurie savanoriai gaus pirmiau.

Iš gaunamų prašymų Žemės Reformos Valdyba yra patyrusi, jog kariai savanoriai pradeda bijoti, kad jiems neužteks žemės. Valdyba, negalėdama kiekvieną prašytoją atskirai smulkiau painformuoti, norėtų tą padaryti per spaudą. Kaip gi iš tikrųjų yra su savanorių žeme aprūpinimu? Šių metų pradžioje, ruošiant kaimų skirstymo ir dvarų parceliacijos darbų planą, buvo manyta, kad karių savanorių, neaprūpintų žeme, yra ne daugiau per 700. Šitas savanorių skaičius ir buvo numatyta aprūpinti žeme šiais metais, bet vėliau, surinkus tikslesnes žinias, paaiškėjo, kad savanorių ir kitų asmenų, kurie žemės gavimo reikalu naudojami savanorių teisėmis, kaip, pav., žuvusių karių šeimos, šauliai ir partizanai, dalyvavusieji kovose, šių metų pradžioje buvo 2480. Šiais metais jau paskirti žemės sklypai 485 savanoriams, tuo būdu neaprūpintų žeme lieka 1995. Dabar pažitūresim kokius žemės išteklius turi Žemės Reformos Valdyba. Neišparceliuotų dvarų, didesnių kaip 20 ha, pradžioje šių metų buvo 195.787 ha (dvarai mažesni kaip 150 ha neskaitomi, nes jų savininkams nenusavinamų normų apstas leidžiama patiems likviduoti); šiais metais bus išparceliuota 40.000 — 50.000 ha; liks apie 150.000 ha. Bet iš šito ploto reikia atskaityt apie 42.000 ha nenusavinamoms normoms; savininkams, kurie turi ne daugiau kaip po 200 ha, dalį žemės, apie 50.000 ha, reiks leisti patiems parduoti, nes tą žemę nusavinus valstybė, einant Zem. Ref. Ist. 54^a §, turėtų atlyginti rinkos kainomis. Tuo būdu žemės reformos fonde lieka 60.000—70.000 ha. Žinoma, ir šito ploto pilnai užtektų dar negavusiems žemės savanoriams, bet nereik užmiršti, kad kiekviename dvare yra senų darbininkų ir smulkių nuomininkų, o gretimuose kaimuose nemaža mažžemių, kuriems taip pat reikalinga dyoti žemės. Kad aprūpintų žeme visus savanorius, ką Žemės Reformos Valdyba laiko būtinu reikalu, bet kad nepaliktų be žemės ir dvarų darbininkų su nuomininkais ir mažžemiais, p. žemės ūkio ministeriui pritariant, daromi žygiai parceliacijos fondą padidinti iš žemių, kurios buvo priskirtos prie miškų, bet miškų ūkiui netinka, o tinka

žemės ūkiui (pievos, ganyklos, nedideli atskiri miško sklypai ir kt.); tokių žemių, manoma, atsiras ne mažiau kaip 300.000 ha. Žemės Reformos Valdyba, kaip jau minėta, nusistatė visus savanorius aprūpinti žeme. Kadangi to iš karto padaryt negalima, tai ji, pasitarus su Lietuvos Kariuomenės Savanorių Sąjunga, nustatė eilę, kurios laikysis skirdama savanoriams sklypus; ta eilė šitokia:

- 1) Kariai savanoriai už pasizymėjimus kovose apdovanojami Vyties Kryžiumi.
- 2) Žuvusių kovose su priešais karių savanorių šeimos: žmona, vaikai ir tėvai, jeigu jie neturi žemės.
- 3) Kariai savanoriai, dalyvavusieji kovose su Lietuvos priešais, neturintieji pažymėjimų.
- 4) Mirusiųjų veikiančioje armijoje 1919 ir 1920 metais karių savanorių šeimos.
- 5) Kariai savanoriai, nedalyvavusieji kovose, bet tarnavusieji rikiuotėje.
- 6) Šauliai ir partizanai, dalyvavusieji kovose su Lietuvos priešais, kurie pristatys atsakančius liudymus kariuomenės viršininkų ne žemesnių kaip pulko vado.
- 7) Karo valdininkai ir kiti kariai savanoriai tarnavusieji nerikiuotėje.
- 8) Kariai savanoriai, įstojusieji ne anksčiau kaip 6 mėnesius prieš jų pašaukimą kariuomenėn, išskiriant pastojusius 1919 metais (pastarieji gauna žemės anksčiau).
- 9) kariai savanoriai, įstojusieji kariuomenėn 1921 metais ir visi kiti asmenys, gaunantieji žemę be išperkamųjų mokesčių.

Be nustatytos eilės skiriant žemę kariams savanoriams reikalinga atsizitūrėti ir į šias aplinkybes:

- 1) Kariuomenėn pastojimo laiką: pirmiau už kitus turi būti aprūpinti žeme kariai savanoriai, įstojusieji kariuomenėn ligi 1919 m. kovo mėnesio 5 d.
- 2) Kiek patsai savanoris, jo tėvai ar žmona turi žemės: jeigu patsai savanoris turi ne mažiau kaip 8 ha, ar jo žmona turi ne mažiau kaip 15 ha, ar jo tėvai turi tiek žemės, kad kiekvienam jų vaikui išpuola ne mažiau kaip po 5 ha, tai tokiems savanoriams žemė gali būti skirta tiktai paskutinėje savanorių eilėje.

Kad savanoriams, įstojuosiems kariuomenėn 1918 ir 1919 metais ir šiaip labiau užsitarnavusiems dar šiais metais užtikrintų sklypus, specialiai tam reikalui šią vasarą ir rudenį yra paimta žemės reformos reikalams įvairiose apskrityse apie 30 000 ha dvarų žemės. Šių dvarų sąrašai greitai laiku bus paskelbti žemės tvarkytojų įstaigose ir laikraščiuose, kad savanoriai galėtų paduoti prašymus atsakantiems apskričių žemės tvarkytojams. Savanoriams, kurių apskrityse neišparceliuotų dvarų, didesnių kaip 150 ha visai, ar beveik visai neliko, kaip pav., Sakių, Vilkaviškio, Mariampolės, Seinų, Alytaus, Trakų, Utenos ir Ežerėnų,

tenka apsiprasti su mintimi, kad jie nevisai savo gimtose apskrityse galės gauti žemės, ir kad kitos išeities nėra, kaip prašyti žemės apskrityse, kur yra didesnis žemės išteklius. Tiems savanoriams Žemės Reformos Valdyba, atsižvelgdama į nepatogias kūrimosi sąlygas, nedarys kliūčių pirmais metais žemę išnuomoti ir teiks didesnės paramos, o vėliau, kada jiems bus išduoti nuosavybės dokumentai, tie, kurie to panorės, galės savo sklypus parduoti ir už gautus pinigus įsigyti žemės arčiau tėviskės.

Žemės Reformos Valdyba.

Gusarų mokomos komandos laida.

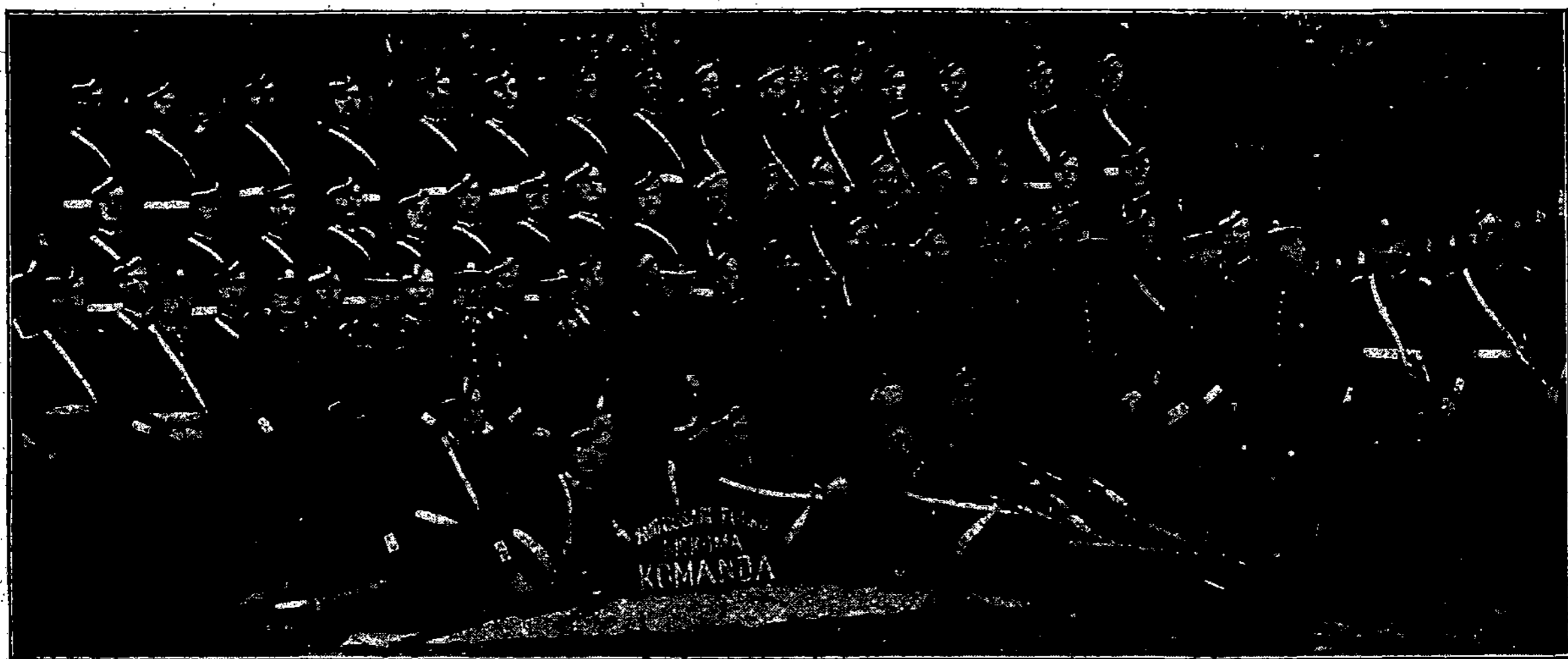
„Kiekvienas viršininkas turi tiksliai išmokyti ir tvirtai žinoti visa, kas jo pareigoms yra privaloma. Neturi pamiršti, kad mokslo stoka mažina jo valdinių pasitikėjimą“.

Motto: Vidaus tarnybos statuto 121 §.

Spalių 23 d. išleista gusarų mokoma komanda.

Mokomoje komandoje buvo mokoma šių dalykų: 1) tikybos, 2) lauko tarnybos statuto, 3) vidaus tarnybos sta-

tuto, 4) įgulos statuto, 5) drausmės statuto, 6) šaudymo statuto, 7) kavalerijos statuto, 8) kulkosvaidžio „Madzen“, 9) kulkosvaidžio „Maksim“, 10) šautuvo statuto, 11) kautynių nusipėstinus, 12) topografijos, 13) fortifikacijos, 14) hipologijos (mokslo apie arklius), 15) higienos, 16) grynai praktiškų dalykų, kurių teorija išeita kavalerijos statute. Tai: 1) gimnastikos, 2) jojimo, 3) dūrimo, 4) kirtimo, 5) viltižavimo (taip pat džigitavimo) ir 17) švietimo dalykų.

Gailestingoji seselė.

Seselė ligonius kaip vaikus daboja,
Jųjų žaizdas tvarsto, ramina, užkloja.
Ji nemiega naktį, tik sergsti karžygi,
Kurs savo drąsumu darė didį žygi.
Ji silpną ligonį paguodžia, atjaučia
Jinai savo jėgas jam visas pašvenčia.
Ji tavo močiutė, broli, tėvelis,
Ji sesuo ir draugė su meiliais žodeliais.
Tad šiandien kol sveikas, broliu netingėk
Nors pro šalį eidams jai labo linkėk,
Nes nežinai savo likimo kol sveikis,
O švelnumas būdo daug laimės tau teiks.

Vyr. pusk. St. Čepulis.

NEMUNAS.

Kaip mintys vis liūdno žmogaus vargdienėlio,
Kaip gražios svajonės sesutės jaunos,
Taip vandens tie gilūs plataus Nemunėlio
Vis plaukia, liustuoja laukais Lietuvos,

Jis didis, platus, kaip garbė mūs senovės,
Liustuoja, vingiuoja tarp girių kalnų.
Jis daugel ir vargo ir laimės, gerovės
Ten girdi vis žodžiuos sesučių dainų.

Jis girdi ten skundą artojo širdužės,
Senelės motušės graudingus žodžius;
Jis girdi ir skausmą ir meilę mergužės
Ir mūsų piemenėlių vargus tuos didžius.

Jis girdi... ir, pats taip giliai nusimineš,
Pliuškena vis savo šaltąsias vilnis...
Nutyta... Tai vėl jau, lyg ką prisimineš,
Sau plauja pakrantėse medžių šaknis,

Ir sukas, vingiuoja, ir krinta, ir kyla
Vilnis jo didžioji ir taško putas;
Tai verkia, dejuoja, tai vėl kiek nutyla,
Tarytum vilnis net ramina kitas.

Jai laisval. Visur ji pakilus užklysta.
Keltai tie ant gelmių jai lygūs, liuosil
Tai smarkiai į vidurį upės ji skrysta,
Tai skubin prie kranto, kur smėliat sausi.

Bet kur atsimušus į statųjį krantą,
Ji daužosi, pyksta ir verkia liūdnei...
Ir ilgai mėgina ir vis nesupranta,
Kas laisvei jos gali kliudyti čionai.

Švendrai gi, batlučiai, krūvon susispietę,
Vis bijo smarkių tų laisvųjų vilnių;
Miklutį žilviti drauge pasikvietę,
Vis šnabžda, lingoja nuo vėjų švelnių.

Mokomoje komandoje daugiausia kreipta dėmesio praktiškajin dalykan, nes žinoma, kad teorija turi būti lygiagreti praktikai. Egzaminų komisijos aktas pažymėjo, kad praktiški dalykai, pav., kautynių skyriui vado avimas, kautynėse nusipėstinus jo taikymas vietos kautynių atžvilgiu, jo ugnies valdymas bendrai ir išeinant ir iš judesio ir iš ugnies, greitas sprendimas pasikeitus apystovoms, savo iniciatyvos veikimas bendrame praktiškame uždavinyje davė bendrą laipsni „gerai“. Tai pat gimnastika, jojimas, dūrimas, voltizavimas (taip pat džigitavimas) davė bendrą pažymį „labai gerai“. Baigė mokomą komandą 54 mokiniai (nebaigė 6). Iš jų trys: 1) Ramanauskas Jonas, 2) Šedys Nikodemas ir 3) Dimgaila Petras gavo sidabrinus laikrodžius su aiškiais pažymėjimais, kaip baigusiem mokomos komandos kursą 1-ju, 2-ju ir 3-ju. Jie pakelti jaunesniojo puskarininkio laipsnin. Sie gi mokiniai, kaip gerai baigusieji mokomos komandos kursą: 1) Ališauskas Kazys, 2) Biliūnas Jonas, 3) Gritė Stasys, 4) Kubilius Ignas, 5) Kučas Juozas, 6) Liutkus Povilas, 7) Laurelis Stasys, 8) Stirblys Pranas, 9) Šeštokas Kazys, 10) Tribuliauskas Povilas ir 11) Žvikevičius Kazys pakelti grandinio laipsnin. Trys iš jų: 1) Kučas Juozas, 2) Liutkus Povilas ir 3) Laurelis Stasys gavo dovanas, kiekvienas po knygą „Kareivis — Lietuvos Gynėjas“. Dovanos skirtos švietimo darbo vadovo iš švietimo sumų.

Šiandie prie mokomos komandos jaučiasi šventės nuotaika. Durys papuoštos eglė sakutėmis. Daugiau, negu visados, paberta smėlio. Salė, kur bus skaitomas baigimo

aktas, ir bendrai visa kareivinė gražiai išpuošta. Paruošti su valgiais ir alučiu stalai. Čia pat muzikantai.

Dar apie pačius mokinius. Aišku, kad jų ir jų viršininkų sielose didelė šventė. Štai šiandie jis baigė mokomos komandos kursą ir yra pakeltas ar bus pakeltas laipsnia. Šiandie jis tapo atsakingesnis Lietuvos kūrmosi ir gyvavimo darbe... Svencia šventę ir jų viršininkai, tai jų darbo vaisiai.

Ateina pulko vadas. Ramiai!

Kareivinės vienu momentu apmiršta.

— Sveiki, vyrai!

— Sveiks, tamsta!

Toliau skaitomas įsakymas apie pakėlimus ir įteikiama dovanos. Fotografas fiksuoja tam tikrus momentus. Tuoju pri stalių.

Sėda pulko vadas, pulko vado padėjėjas, egzaminų komisijos nariai, komandos viršininkas su savo karininkais ir liktiniais puskarininkiais.

Kalba pulko vadas, pabrėždamas ko si laida buvo mokoma ir kokia jų ateitis, nuvykus į eskadronus. Skamba trys garsūs „valio!“ Kalba ir mokomos komandos viršininkas. Pabrėžia, kad kiekvienas karys yra Lietuvos Respublikos gynėjas ir iš auklėtinių jis to laukia. Dreba oras ir langai nuo garsaus „valio!“ Vakare buvo laidos vakaras.

Mokomos komandos vadovybė: kap. Bačkus — vadas, vyr. ltn. Zlabis, vyr. ltn. Lapienis ir ltn. Tyrulis — jaun. karininkai.

Žvelgaitis.

Susiprato.

(Žiūr. „Kario“ 43 nr.)

Po mišų didelė procesija nulydėjo Gerutį į kapus; nešė jį keturi tos pačios kuopos kareiviai. Prie duobės prabilo jaunas karininkas:

— „Mūsų Tėvynė Lietuva per ilgus amžius buvo varginama, surakinta vergijos pančiais. Dabar mūsų tautai išmušė laisvės valandą ir ji pasakė: gana vergau! Narsūs jos sūnūs, matydami, kad tėvynė šaukiasi jų pagalbos, stojo į savanorių būrius ir užstojo

kelią besiveržiantiems plėšikams į mūsų kraštą. Mes, turėdami narsių karžygių, apsiginsim! Štai, karžygys Gerutis. Jo vardas bus išrašytas istorijos lapuose, jį garbins būsimoji karta. Pavyzdingas buvo vyras! Nerūpėjo jam degtinė. Nemėgo jis leisti be naudos laiką. Todėl mes visi jaunikačiai privalome susirūpinti ir sekti Gerutį. Ne vienas neturime sėdėti namie ir laukti kol atėjęs priešas paims mus už sprando ir pri-

Jie džiaugias ir myli karštai Nemunėlį
Ir pasakas seka meilingas, tylias;
Bučiuoja veidužį, tą jo vandenėlį
Ir žiūri į jo paslaptingas gyles.

O tamsūs miškai Nemunėlių apsupe,
Kaip gražūs skruostai lietuvaitei akis,
Visi susitelkę jie ošia pas upę
Ir žiūri į blizgančias meitai vilnis.

Jie žiūri ir stebis, ten save pamatę,
Ir dreba iš džiaugsmo lapeliai žali;
Net pušys, iš karto viršūnes vis kratę,
Jau tiki, kad Nemuno gelmė gili.

Jos tiki ir dar daugiau nori regėti,
Į upę vis tiesdamos savo šakas;
Tik tolimoms jų sesutėms liūdėti
Jau tenka, begirdint gražiasias šnekas.

O šnabžda gražiai čia miškai tie galingi!..
Tik niekas minties jų negali surast:
Čia žmogui girdėt vien garsai stebūklingi,
Žodžius gi tik Nemunas gali suprast.

Jau ilgus jie amžius t is pasakas seka
Ir Nemuną bando vis joms sužavėt;
O jis sau laisvai, beklausydamas jų, teka,
Viliodams kartu juos į tolį skubėt.

Gražus Nemunėlis, kai aušta tik rytas,
Kai jis dar nuliūdęs liuliuoja tyliai,
Kai miškas, dar rūkų palšai nudarytas,
Lyg snaudžia, nutilęs, mąstydamas giliai!

Jis tyli, vis laukia, didžiai pasiilgęs...
Svendrai jau net juokias iš jojo tylos,
Ir žino žilvitis, rasa apsivilgęs,
Kad Nemunas laukia saulytės mielos.

Karštai jis gražutę tą savo taip myli,
Tarytum, tik ims — ir į ją prašnekės!..
Ir visą naktelę nuliūdęs jis tyli
Ir laukia, kada ta saulytė tekės.

Ir štai jau pro mišką jį rodo veidelį..
Nurauodo prieš ją Nemunėlis tylus
Ir nutiesė vandeniu aukso kelelį
Tiesiog į auksuotus saulelės rūmus.

Ir visą dienele nuo mūs Nemunėlio
Akių nenutraukia saulytė graži!
Paveikslas jos spindi gelmėj vandenėlio
Ir laksto vilnims jo blizgučiai maži.

Jai leidžiantis, Nemunas akims ją palydi...
Vėl rausta, verkšlėna, pradėjęs liūdėti;
Ir tasyk aukštiesiems jis kalnietams pavydi,
Kad gali saulytę ilgiau jie regėti.

vers daryti tai, kas jiems patinka. Kas nenori būti vergu, tas turi sekti Geručio pėdomis ir vaduoti Tėvynę. O išvadavę ją būsime sau žmonės ir niekas nedrįs mūsų skriausti!“.

Palaidojus Gerutį visi liūdni grįžo namo. Gal už vis labiausiai buvo nuliūdes Dilgis. Jis jautėsi skolinigu Tėvynei. Tik visa bėda, kad jam Tėvynės sąvoka buvo neaiški. Pirmoje eilėje nutarė jis išaiškinti, kas yra toji Tėvynė. Jam daug kartų buvo girdėtas tas žodis, bet nelabai jį suprato.

Susimąstęs Dilgis nuėjo pas Berelį. Čia jį sutiko linksmas žydelis. Jis buvo daug linksmesnis, kaip kitados. Todėl kilo Dilgiui klausimas, kodėl Berelis toks linksmas, kai visi liūdi. Bet jo mintį greitai pertraukė Berelis, siūlydamas degtinės. Ne degtinė dabar Dilgiui buvo galvoje. Todėl jis paklausė Berelį:

— Pasakyk man, kas yra Tėvynė?

Berelis pakraipė galvą, pakasė pakaušį, paskum barzdą, lyg šypsodamas, lyg nenoromis, kažką buvo bepradedęs sakyti, bet jo 15 metų duktė Sorė atsakė:

— Palestina.

Taip ir liko Dilgio klausimas neišrištas.

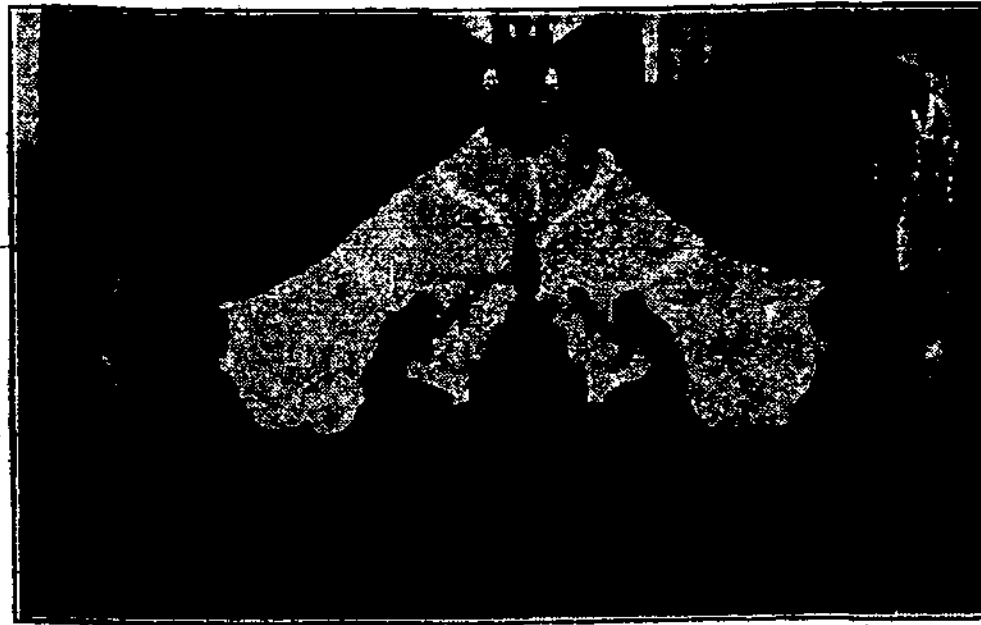
Nuėjo Dilgis pas Jakimovičių. Jakimovičius jam paaikšino, kad tėvynė yra plačioji Rusija ir prie jos turi visi glaustis, nes kitaip nebūtų gero. Dilgis nei šiaip, nei taip atsakė Jakimovičiui. Jam buvo neaišku, kodėl reikia glaustis prie Rusijos, o ne prie Vokietijos arba Anglijos.

Atsisveikinęs su Jakimovičium, Dilgis išėjo. Bet truputį paėjęs sutiko jauną žmogų, kuris pats užkalbino Dilgį:

— Štai netekome vieno narsių. Garbingai žuvo jis kovos lauke.

— Tėvynė, Tėvynė... Bet ką tat reiškia Tėvynė ir kodėl reikia ją taip branginti? — paklausė Dilgis.

3 artilerijos pulkas.

Kareivių klūbo scenos uždanga.

Vaidinimo „Neužaugos“ dalyviai su švietimo vadovu kpt. Okulič - Kazarinu priešaky.

Kareivių klūbo atidarymo — vakaro dalyviai kareiviai su savo svečiais.

Gražus Nemunėlis ir tylia naktele,
Kai josios dievaitė, poleidus kasas,
Įsėdus į rūkų pilkųjų valtele,
Išbarsto po pievas ir mišką rasas.

Jis meiliai sutinka mėnulį brofelį
Ir pradeda jo vėl veidužį bučiuot...
Nutiesia ir jam sidabruotą kefelį
Ir kviečia per naktį tyliai šnekučiuot.

Broliuokai viens kitą be žodžių supranta.
Nurimsta gražiai Nemunėlis tylus,
Ir vilnys, kur ten sukinėjos pas krantą,
Tik kartais jau laižo mikliuosius karklus.

Gražus Nemunėlis, kai vėtros pakyla!..
Jo vilnys pašėlusiai daužo krantus;
Tai stiebias į aukštį, tai krinta ir skyla
Ir valtis jos mėto, kaip kokius šapus.

Jis verkia, dejuoja, jis rauda, vaštoja
Ir miškui vis kalba graudingus žodžius!..
O tas broliužėlis jo skundą kartoja,
Nes vėtros pravirko ir jojo medžius.

Švendrai gi gailučiai, visai sustenke,
Iš balmės nendrįsta pakelti galvų;
Jie dreba — miklučiai, nes vilnys jiems kenkia:
Nulaužo daugybę lapelių gležnų.

Tą Nemuno verksmą gerai jau jie žino:
Jie matė jo džiaugsmą, girdėjo skausmus...
Pakrantėj užaugę, gerai jį pažino
Ir visad iš anksto numano jausmus.

Galingą kvapą tų vėtrų pajutę,
Jie šnabžda tyliai vis, maldauja giedros,
Kad Nemuns, pamatęs vėl mielą saulutę,
Užmirštų greičiau tą piktybę audros.

Ir štai, kaip bematant, jau vėl jis nutilo
Ir šaipos nedrąsiai prieš saulę vėla.
O vilnys, kur balsiai pirmiau taip sukilo,
Nurimsta, ir vėl viešpatauja tyla.

Gražus Nemunėlis!.. Kiekvieną žavės jis,
Tie gražūs krantai jo, vanduo tas skanus!..
Gražybe gi jo širdingiausiai gėrėsis
Kantrusis lietuvis, jo tikras sūnus!

O miela dukrelė, graži lietuvaitė
Baltąsias ji drobės čia skalbs vandenuos.
Linksmi tauškės jos kasdien kultuvaitė
Ir meiliai jį vis skalbdama jam dainuos:

„O mielas tu mano, gražus Nemunėli!
Tekėti, vingiuoti laukais Lietuvos!
Puikų tu žemčiūgų išplauk, vandenėli,
Gražiajam vainikui ant mano galvos!

V. Vitkauskas.

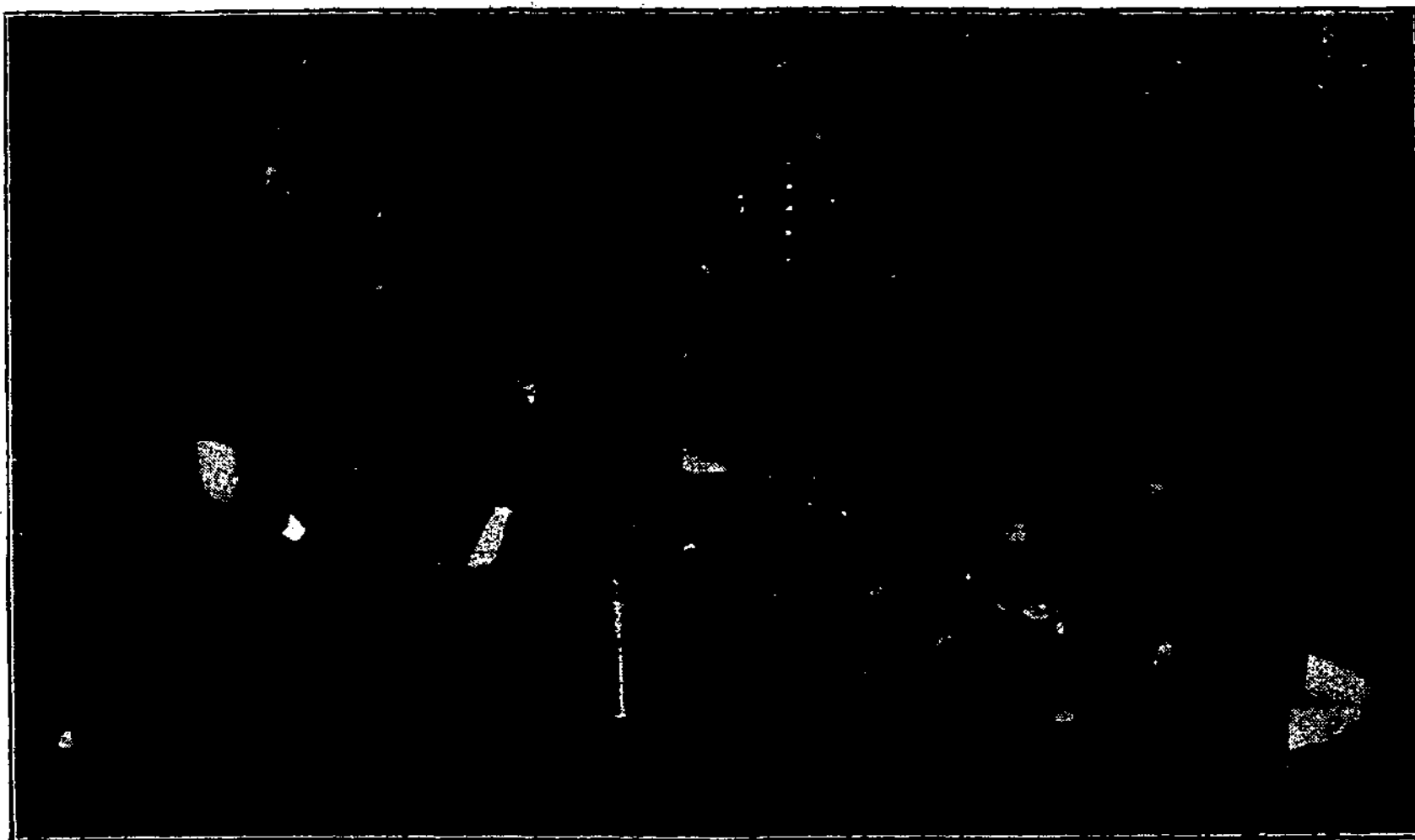
Čia lyg keista pasirodė, kad Lietuvoje gyvendamas ir būdamas lietuviu, nežino kas yra Tėvynė.

— Einame, aš paaiškinsiu — kalbėjo sutiktasis.

Abu ėjo iki mokyklos namo. Tas jaunas žmogus buvo mokytojas. Jis išrodė Dilgiui žemėlapyje, kur randasi Lietuva, kur buvo jos sienos senovėje, kur dabar yra ir kur turėtų būti. Išaiškino, kad Tėvynė yra ta žemė, kurioj gimė augo gyveno mūsų prosenoliai, kur jų kaulai ilsisi. Papasakojo apie garsią Lietuvos praeitį. Ilgai mokytojas pasakojo Dilgiui apie senovę ir didelius lietuvių darbus. Baigdamas paaiškino, kad ir dabar Lietuva lengvai atgaus tokią pat galybę, kaip ir pirma, jei tik drąsiai visi ją ginsim.

Išėjęs iš mokyklos Dilgis kiūtino namo, mąstydamas apie savo praėjusias dienas. Jo praėjusio buvo tamsi: be degtinės daugiau nieko nesimatė.

Vakare Stasys Dilgis pasisakė tėvui, kad norįs stoti į Lietuvos kariuomenę. Tėvas nė kalbėti apie tai nenorėjo, bet rytą atsikėlęs neberado savo Staselio: jis buvo jau artimiausioj kariuomenės daly ir miklino šautuvą. Už poros dienų Berelio ir Jakimovičiaus sąjunga buvo išardyta. Kareiviai, Dilgio nurodomi, suėmė bravorą ir areštavo kompanijonus.

7 pėst. Ž. K. Butegeldžio pulkō futbolininkų komanda, 1927 m. kariuomenės futbolo nugalėtoja, su pulko vadu priešaky ir gautąja dovana.

Iš pradžių Dilgis kariavo bolševikų fronte, paskui buvo perkeltas į lenkų frontą. Dilgis kovojo narsiai. Ne vienas lenkelis nuvažiavo į kitą pasaulį. Daug pagyrimų gavo Dilgis nuo savo vado. Pagaliau pasižymėjo ir gavo Vyties Kryžių.

Iš fronto Dilgis rašinėdavo Onytei laiškus. Ji iš laišku sprendė, kad nebe tas Staselis, kuris pirma buvo. Dar labiau nudžiugo Onytė, kai sužinojo, kad Stasys jau pats laiškus rašo.

Kada tapo Lietuvos žemė apvalyta nuo Bermonto gaujos ir bolševikų, dalinai nuo lenkų, grįžo Stasys namo. Nebe tas jis buvo. Todel nestebėtina, kad ir Onytė jį pamilo. Kartą jie susitiko. Pradėjo kalbėtis. Onytė matė jame visai kitą žmogų ir prabilo:

— Aš tave, Staseli, myliu ir norėčiau su tavimi drauge keliauti viso gyvenimo kelionę. Tu dabar kitas žmogus!

— Susipratau. Labai džiaugiuosi, kad dar nevēlu. Aš pats matau, kad pir-

ma nebuva vertas tavo meilės — atsakė Stasys.

Vyr. pusk. / Malinauskas

Naujas Hočkio kulkosvaidis.

Hočkio pabirkas Anglijoj neseniai padirbo naują kulkosvaidį lėktuvams šaudyti. Kulkosvaidžio kalibras — 13,2 mm, šaudymo greitumas — 450 šovinių per minutę, kulipkos svoris — 52 gr., pradžios greitis — 800 mtr. per sekundą. Šoviniai sudėti į apkabas, po 15 arba po 25. Kulkosvaidis padarytas iš nedidelio skaičiaus dalių, lengvai išnarstomų ir lengvai sunarstomų.

Labai įdomiai padaryta sekimo prietaisai ir stovas. Automatiškas Prieur'o pavyzdžio korektorius duoda lengvai gaudyti lėktuvo judesius; kulkosvaidžio vamzdis kartu sukinėjasi su sekamuoju prietaisu. Stovų yra įvairių: į vieną stovą, žiurint jo pavidalo, galima įstatyti 1, 2 ir net 4 kulkosvaidžius. Visais kulkosvaidžiais šauna sekėjas, koja paspausdamas, kada reikia, tam tikrą pakoję. Tuo būdu labai sumažinamās kulkosvaidininkų skaičius ir padidinamas ugnies sėkmingumas.

Senesnių pavyzdžių zenitinius kulkosvaidžius šaudymo laiku laikydavo tinkamoj padėty sekėjas, remdamas kulkosvaidį į petį. Del to, žinoma, kulkosvaidis labai drebedavo ir labai sklaidydavo kulipkas. Dabar stovas visa tai, kiek galima, pašalina. Patobulinti sekimo prietaisai duoda šaudyti ligi 2000 — 2500 mtr. aukštumo (paprastieji kulkosvaidžiai šaudo ligi 1000 mtr. aukštumo). Kulkosvaidžio kulipkos dvejopos: pramušamosios ir šviečiamosios. Šviečiamosios kulipkos trajektorija yra matoma nuo 100 ligi 1200 mtr. Abejos

kulipkos už 100 mtr. nuo kulkosvaidžio pajėga prasi-skverbti pro 20 mm. storumo chromo-nikelio plokštelę. Šis kulkosvaidis yra pripažintas galingu ginklu. (Lt. K. 237).

Lietuvos gyvenimas

Statys Panteoną. Panteonas yra tam tikra vieta, kur laidojami pasižymėję tautos žmonės. Panašų Panteoną ruošama statyti Kaune, Zaliajame kalne. Tam reikalui yra susidaręs komitetas ir greitu laiku manoma pradėti statyti Lietuvos Nepriklausomybės paminklą Prisikėlimo bažnyčią — Panteoną.

Telefonas po žeme. Paštų, telegrafų ir telefonų valdyba pasiryžusi Kauno paviršių apvalyti nuo telefono laidų. Užsienio miestuose jau nuo seniau telefono laidai eina po žeme. Kitais metais tas manoma padaryti ir pas mus. Pirmučiausia telefono kabeliai bus praversti po žeme Laisvės alėja, Prezidento ir Vilniaus gatvėmis, o vėliau ir kitomis. Telefono laidams po žeme bus įkasami cemento vamzdžiai, o stulpai su vielomis bus nuimami. Šis darbas prasidės kitų metų balandžio mėn.

Vilniaus kursai. Kaune Steigiami Vilniaus kursai, kuriuose plačiai bus nušviečiamas Vilniaus klausimas. Paskaitas laikys geresni Vilniaus žinovai iš mūsų profesorių tarpo. Šiuos kursus organizuoja Vilniui vaduoti sąjunga.

Kauno radio stotis perejo Krašto Apsaugos Ministerijos valdžion.

Komisariatas Vilniaus krašto reikalams. Steigiamas komisariatas Vilniaus krašto reikalams. Jis bus patariamasis vyriausybės organas. Į jį numatomi atstovai iš Vilniui vaduoti, Vilniečių ir Šaulių sąjungų.

Lenkų ištremti okupuotos Lietuvos gyventojai spalio m. 29 d. iš Užulėjos kaimo atgabenti į Kauną. Kol Tautų Sąjungos taryba išspręs jų likimą, Lietuvos vyriausybė juos priglaus.

Kapų tvarkymas. Alytų susidarė žuvusių karių kapams tvarkyti komitetas, kuris savo posėdy nutarė pirmiausia sutvarkyti ir papuošti karininko Juozapavičiaus kapą ir ant Nemuno tilto pažymėtą jo nužudymo vietą, trijų kareivių lietuvių ir dviejų žydų, kurie drauge buvo lenkų žiauriai nužudyti ties Varviškiais, kapus ir kitų karių ir šaulių kapus Alytuje. Vėliau tvarkys tokius kapus Alytaus apylinkėje.

Draudimas. Š. m. valstybinio draudimo įstaigų baigiamas organizuoti gyvulių draudimas, kuris prasidės po kelių savaičių. Be to, ši draudimo įstaiga ruošiasi įvesti gyvybės ir javų nuo ledų iškapojimo draudimą. Tie draudimai bus pradėti vykinti po Naujų Metų.

Savanorių medaliai jau nukalti ir šiomis dienomis bus pargabenti iš Šveicarijos į Kauną. Juos Krašto Apsaugos Ministerija dalins Lietuvos kariuomenės 1918—1920 m. savanoriams. Medalio atvaizdas buvo įdėtas š. m. „Kario“ 25 nr. 234 pusl.

Prancūzų lakūnai Kaune. Praeitą savaitę į Kauną buvo atskridę du prancūzų lakūnai Massok ir Goet. Jų kelionės tikslas parodyti kitoms valstybėms prancūzų žvalgybos lėktuvą. Jie jau buvo apsilankę Čekoslovakijoje, Latvijoje, Estijoje. Iš Lietuvos išskrido į Jugoslaviją.

Lenkų šunybės. Lenkams neužtenka persekioti lietuvius okupuotose srityse, kartais pamėgina ateiti ir į Nepriklausomos Lietuvos pusę. Pav., pastaromis dienomis 3 ginkluoti lenkai, atėję iš anapus demarkacijos linijos, užpuolė Žagariškių (Seinų ap.) pradžios mokyklą. Krėsdami mokytojo butą reikalavo nurodyti šaulių dokumentus ir kur jų raštinė. Su pagrobtais daiktais vėl pasislėpė kitojpus demarkacijos linijos.

Klaipėdos savanoriai. Spalio m. 24 d. Klaipėdoje buvo priimami savanoriai į mūsų kariuomenę. Norinčių buvo daug, bet dėl sveikatos stovio priimta tik 14 rikiuotei tinkančių vyrų. Iš jų 12 ūkininkų sūnūs. Visi priimti į specialias dalis.

Šaulių manevrai. Laukų darbams užsibaigus, įvairiose Lietuvos vietose įvyko šaulių manevrai. Visur manevruose dalyvavo šauliai pėstininkai, raitininkai, dviratininkai ir kai kuriose vietose artilerija ir aviacija. Be to, dalyvavo šaulės, sudarydamos sanitarines ir maitinimo dalis. Neatsizvelgiant į bent kokį orą, dalyvių skaičius visur didelis ir tipas geras, nes tuomi jie užsitikrina visiems ir sau ramų gyvenimą ir produktingą darbą. Lapkričio mėn. taip pat numatomi įvairiose vietose šaulių manevrai.

Šaulių Sąjungos vokai. Įvairiam susirašinėjimui Šaulių Sąjunga išleido savo vokus su obalsiu: „Atvaduokime pavergtą Vilnių“, po obalsiu šaulių ženklas ir išilgai voko užrašas „Lietuvos Šaulių Sąjunga“.

Okupuotoji Lietuva. Grįžo spaudos draudimo laikai. Lenkų policija Varėnos stoty uždraudė pardavinėti lietuvių maldaknyges. Pardavinėtojams graso atimsią knygas ir trauksią juos teisman.

Lenkų provokacijos nesiliauna. Lenkų laikraščiams Vilniuje dar per maža lietuvių persekiojimų okupuotose srityse. Jie reikalauja daugiau lietuvių ištremti. Tiems savo siekimams patenkinti pradėjo meluoti, kad Lietuvos vyriausybė esą ištremusi iš Lietuvos kelis lenkus.

Zada paskutinę bažnyčią atimti. Areštavus Vilniaus lietuvių sv. Mikalojaus parapijos kleboną, jo vietoj lenkai žada atsiųsti lietuvių ediką kun. Kochanskį. Toks lenkų žygis būtų lygu atėmimui paskutinės lietuvių bažnyčios Vilniuje. Pagaliau, kur lenkai ras ribą lietuvių persekiojimui.

Daužo Pilsudskį. Dysnos gimnazijoje moksleiviai sudaužė Pilsudskio biustą.

Lenkai stiprina kariuomenę prie demarkacijos linijos. Spalio m. 23 d. į Dargužio ir Ciziūnų kaimus (Valkininkų rajone) lenkai atsiuntė iš Vilniaus 200 karių rinktinę. Ši rinktinė sudaryta iš 1,5 ir 6 legionų pulkų.

Naujas laikraštis. Artimiausiomis dienomis Vilniuje pradėsias eiti lietuvių socialdemokratų savaitraštis „Pirmyn“. Redaktorium bus pabėgęs iš Lietuvos Seimo atstovas socialdemokratas Paplauskas.

Sis pagarsėjęs išgama, pabėgęs po Tauragės sukilimo pas lenkus, paskutinėmis dienomis patiekė lenkų laikraščių korespondentams visą eilę biauriausių šmeižtų prieš Lietuvą. Dabar, matoma, toms savo melagystėms skleisti ir klaidinti vietos lietuvius, ims leisti savo organą.

Kariuomenės gyvenimas

1 gusarų D. L. E. Kng. Jonušo Radvilos pulkas Vakarėlis. Spalio 22 d. gusarų klube buvo teilinis šokių vakarėlis. Svečių, kaip paprastai, buvo daug. Viskas praėjo tvarkingai.

Nauji mokamos komandos mokiniai. Į mokomą komandą spalio 25 d. atvyko naujai paskirtieji mokiniai.

Atsarginiai. Spalio 28 ir 29 d. iš pulko išvažinėjo po visus Lietuvos kampus atsarginiai. Nuotaika, apleidžiant pulką, buvo kuo širdingiausia, kaip iš liekančiųjų, taip ir išvažiuojančiųjų. Stotinė atsarginiai, kaip visados gusaruose, buvo lydžiami su orkestru. *Geriausio pasisekimo gusarų atsarginiams!* Žl.

Stato naują lėktuvą. Mūsų karo lakūnas kpt. Gustaitis stato naują lėktuvą. Sakytas lėktuvas turės čekoslovakų firmos „Valter“ 60 arklių jėgos motorą ir bus dvigubai lengvesnis už dabar vartojamus pas mus mokomuosius lėktuvus. Jo greitumas 140 klm. per valandą. Galės pasiimti 20 val. kelionės benzino ir atlikti visas figūras ore, kurių iki šiol negalėjo atlikti kiti pas mus vartojami mokomieji lėktuvai.

Kpt. Gustaitis su šiuo lėktuvu yra sumanęs atlikti ilgesnes keliones po Pabaltijo valstybes, Suomiją, Švediją ir kit.

Šančių igula. Nuo š. m. spalio mėn. 15 d. pulko krautuvėje ir kirpykloje įvestas puskarininkių dežuravimas.

Š. m. spalio mėn. 20—23 d. buvo mokomos kuopos egzaminai. Jiems pasibaigus kuopa buvo išrinkta, pulko vadas 2 k. k. jaun. puskar. Svelniui, geriausiai baigusiam mokomą kuopą, įteikė dovaną sidabrinį laikrodį 87 litų vertės; po to palinkėjo visiems pasisekimo naujame darbe.

Vakare kuopa su orkestru buvo nuvesta į kino teatrą „Lyrą“ pasiziūrėti gražios dramos „Dešimts įsakymų“.

Baigusieji mokomą kuopą buvo pakelti: 7 jaun. puskarininkiais ir 86 grandiniais. *Vitūrys.*

Šiaulių igula. Puskarininkiams mokykla. Pernai buvo įsteigta pulko antaterminiams puskarininkiams bendro lavinimosi mokykla, kurioj, atėjus rudeniu, nuo š. m. spalio 29 dienos prasidėjo mokymas.

Tos mokyklos mokytojais paskirti: pulko kapelionas kunigas Normontas ir vyr. leitenantas Janušonis. Mokymą prižiūri pulko švietimo vadovas. Minėtoje mokykloje bus pamokos iš lietuvių kalbos, istorijos, geografijos ir aritmetikos.

Išleistuvės. Š. m. spalio 20 d. buvo išleistuvės pulko mokomosios kuopos. Išlaikiusius egzaminus su pažymėjimais „I. gerai“ ir „gerai“, buvo tuojaus pakelti tą pačią dieną grandinio laipsnin. Be to, visi išlaikę egzaminus paleisti vienai savaitei atostogų.

Steigiama artistų mėgėjų kuopelė. Pulko vyriausybė leitenantui Janušoniui pavedė suorganizuoti pulko karių artistų mėgėjų kuopelę, į kurią stengiamasi daugiausia patraukti antaterminius karius, kaip pastovesnį elementą.

Toji kuopelė greitu laiku žada suvaidinti kareiviams porą gerų veikaliukų. Scenos mėgėjų pulke yra gana didelis skaičius, tik bloga, kad pulkas dar neturi vakarams rengti salės, gi nuomoti Siaulių miesto teatro salę labai brangu.

Vyr. pusk. *Edo. Jagminas.*

Drausmės kuopa. Š. m. spalio 29 d. kadro būrio seni kareiviai, atlikę karinę prievolę, pasitraukė iš mūsų eilių. Prieš išvykdamis džiaugėsi, kad igiję kario vardą, daug ko išmokę vyks į savo gimtas pastoges ir ten galės daug ko papasakoti. Kuopos vadas trumpais žodžiais apibūdino jų tarnavimo reikšmę ir mūsų ateitį dėl Vilniaus.

Viršila Gedeika.

Ž. kalno igula. Pastaruoju laiku karo policijos mokykla pradėjo vakarėlius ruošti. Vakarėliai, tai ne vien šokiai. Juose ir vaidinama „Žydas statinėje“, „Naujokų ėmimo komisija“, „Kurčias žentas“ „Nesipriesink“ „Laisvės kovotojai“. Be to, sakomi monologai. Vaidilos, nors „mėgėjai“, bet vaidina gerai. Būtų galima daugiau ir geresnių veikaliukų pastatyti, tik stoka rūbų ir dekoracijų.

Iš vakarėlių bei pasilinksminimo yra ir pelno. Pelnas įnešamas į komendantūros ekonomijos sumas. Vieno vakarėlio gautasis pelnas paaukotas karių kapams tvarkyti.

Virš. Laukys.

Klaipėdos igula. *Prizinis šaudymas.* Spalio 17 d. pulko šaudymo aikštėje įvyko prizinis iš šautuvų šaudymas. Buvo skirta vienas prizas karininkams, du — kareiviams.

Karininkų prizą — gražų sidabrinį portsigarą laimėjo lt. Bulka, išmusęs 101 tašką, kareivių prizus sidabrinis laikrodžius laimėjo: pirmą grandinis Graždauskas Povilas, antrą — grand. Ligutis Jonas.

Pirmas išmušė 96 taškus, antras — 94. Spalio 23 d. visam pulkui išsirikiavus pulko vadas iškilmingai įteikė tas dovanas ir pasakė trumpą prakalbą, apibūdindamas sporto reikšmę kariuomenėje ir pabrėždamas, kad ypatingą reikšmę kariuomenėje turi šaudymas.

Mokomosios kuopos išleistuvės. 23 spalio 9 val. įvyko mokomosios kuopos išleistuvės. Pulkovo vadas pasveikinęs laimingai baigusius mokomąją kuopą pasakė prakalbą, kurioje nupasakodamas viršininko svarbą ir pareigas, linkėjo būti dorais ir pavyzdingais viršininkais ir gerais, ištikimais kovotojais. Pulkovo adjutantas perskaitė įsakymą pulkui apie užbaigimą kurso ir pakėlimą į puskarininkio laipsnį. Kuopa praėjo iškilmes maršu. Baigę gavo tam tikrus liudymus. Vakare visi nuėjo į kuopas savo igytas žinias įgyvendinti praktikoje.

Nykštukas.

Užsieniai

Sutinka mokėti skolas. Grįžusi iš Sovietų Rusijos amerikiečių darbininkų delegacija pranešė, kad Sovietai sutinka sumokėti Amenkos J. Valstybėms Rusijos caro laikų skolas.

Rūpinasi tautos daugėjimu. Mussolini ragina paauginti Italijos gyventojų skaičių. Sąryšy su tuo kai kuriose Italijos vietose paskirta po 5000 lirų dovanų toms šeimoms, kurios per ateinančius 5 metus turės daugiausia vaikų.

Čekoslovakija. Spalio m. 28 d. buvo švenčiama 9 metų Čekoslovakijos nepriklausomybės sukaktuvės.

Didelė jūrų nelaimė. Praeitą savaitę nuskendo didelis italų laivas vardu „Principessa Mafalda“, plaukęs į Braziliją. Šiame laive plaukė apie 1200 žmonių, daugiausia išeiviai į Braziliją. Italų ministras Brazilijoje praneša, kad prigėrė 331 žmogus, bet tuo tarpu tikrų žinių apie žuvusius dar nesama.

Anglų vyriausybė šnairuoja į latvius, jeigu Latvija priimtų prekybos sutartį su Sovietų Rusija, suteikiant jos žibalui daugiau pirmenybių, negu Anglijos. Anglų ministras Latvijoje pranešė, kad anglų vyriausybė į tokių latvių žygį negalės šaltai žiūrėti.

Neapsigina. Nors Amerikos Jungt. valstybės yra nusistaciūšios po kiek iš kurios valstybės išleisti išeivių pas save ir griežtai tą prižiūri, bet vis tik neįstengia apsiginti. Per praeitus metus neteisėtai įvažiavo į J. Valstybes apie 170.000 svetimšalių. Šiomet tokių skaičius taip pat labai didelis. Vyriausybė žada griežtesnių priemonių prieš slaptą ateivių įvažiavimą.

Sporto kronika

Lietuva.

L. F. L. S. — Rinktinė 5:1 (2:0). Tradicinės nugalėtojos — rinktinės rungtynės. Prieš rungtynes nugalėtojui buvo įteiktos 2 dovanos: „Lietuvos Loydo“ ir sporto mėgėjų grupės. Rinktinė susideda iš: KSK — Makabi — Spartos. „Kovo“ žaidėjai nebuvo statomi. Rungtynės šį kartą buvo neįdomios.

Prieš futbolo rungtynes įvyko „KSK estafetė“, kuria vėl antru kartu laimi KSK.

„Sparta“ Ia — „Kultus“ Ib 2:1 (1:0). Pereinamosios futbolo rungtynės tarp „B“ grupės nugalėtojo ir užmusios „A“ klasės paskutinę vietą. Laimėjęs šias rungt. „Kultus“ būtų perėjęs į „A“ kl., bet dabar liko toje pačioje „B“ grupėje.

K.S.S. — Freya 3:1 (1:1). Rungtynės Klaipėdos krašto pirmen. Pernykštis pirmen. laimėtojas — KSS nenori ir šįmet užleisti savo vietos kitiems ir jau sumušė keletą geresnių Klaipėdos komandų. KSS sudaro daugumoje 7 p. p. kariai ir vietiniai lietuviai.

Dviratininkų lenktynės. Lietuvos čempiono vardą vidutinių distancijų ir sprinterio š. m. teko Jankauskui (Sparta). 1^{1/2} klm. Jankauskas laimėjo per 2 min. 36,4 sek. ir 20 klm. per 39 min. 43 sek.

Ruošiasi revanšautis. Mūsų boksininkai ruošiasi prie būsiančių tarptautinių bokso rungtynių su Latvija. Kaip žinoma, šių metų tarpvalst. bokso rungt. lietuviai pralaimėjo 0:8.

Užsieniai.

Vokietija — Norvegija 6:2 (0:2). Tarptautinės futbolo rungtynės baigėsi Vokietijos laimėjimu 6:2, nors pirmas puslaikis buvo 2:0 norvegų naudai.

Įdomios išvados. Du austrų gydytojai, istyrę įvairias sporto šakas, rado, kad sunkiausiai atsiliepi širdžiai irstymas laiveliais, važiavimas dviračiu ir čiuzimas. Nepavojingiausias sportas, pasak gydytojų, yra boksas ir futbolas.

Galvosukio 3 nr. sprendimas.

(Žiūr. „Kario“ 38 ir 42 nr. nr.)

Belgija	7 raidės	Norvegija	9 raidės	Čili	4 raidės
Argentina	9	Albanija	8	Irdandija	9
Suomija	7	Vokietija	9	Urugvajus	9
Anglija	7	Ispanija	8	Serbija	7

Iš viso 93 raidės

Pirmąsias raides skaitant iš viršaus apačion išeina Basanavičius.

Gerai šį galvosukį išsprendęs prisiuntė tik vienas 1 p. pulko vyr. pusk. K. Vadzišius. Jis laimi skiriamą dovaną — knygutę „Lietuvos karžygys Antanas Juozapavičius“. Mariampolės ir Alytaus igulos šiuo galvosukiu nepasinaudojo. Kadangi ir iš kitų igulų sprendimų negauta, tai ir dovaną liko redakcijai.